

Henstilling fra Den Europæiske Centralbank om Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner

(98/C 246/07)

(Forelagt af Den Europæiske Centralbank den 7. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), og særligt artikel 108a, stk. 3, og artikel 34.3 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«),

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ECB«),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 106, stk. 6, og statuttens artikel 42, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) i henhold til statuttens artikel 34.3, sammenholdt med statuttens artikel 43.1, artikel 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og artikel 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark tildeles en ikke-deltagende medlemsstat ingen rettigheder og pålægges ingen forpligtelser i medfør af denne forordning;

(2) i henhold til statuttens artikel 34.3 er ECB inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet, berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger;

(3) der kan være tale om manglende opfyldelse af forpligtelser i medfør af ECB-forordninger og -beslutninger inden for ECB's forskellige kompetenceområder;

(4) for at sikre en ensartet fremgangsmåde ved pålæggelse af sanktioner inden for ECB's forskellige

kompetenceområder er det hensigtsmæssigt, at alle almindelige og proceduremæssige bestemmelser vedrørende pålæggelse af sådanne sanktioner er samlet i én forordning fra Rådet; andre forordninger fra Rådet foreskriver bestemte sanktioner på bestemte områder og henviser til denne forordning med hensyn til de principper og procedurer, der gælder for pålæggelse af sådanne sanktioner;

(5) for at skabe et effektivt grundlag for administration af sanktionerne skal denne forordning give ECB et vist råderum, både vedrørende de relevante procedurer og disses gennemførelse inden for de grænser og på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning; forordningens bestemmelser kan kun anvendes effektivt, hvis de deltagende medlemsstater har vedtaget de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres myndigheder har beføjelser til at hjælpe og samarbejde med ECB i fuldt omfang i gennemførelsen af overtrædelsesproceduren som angivet i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5;

(6) ECB anvender de nationale centralbanker til at udføre de opgaver, der påhviler Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) i det omfang, det skønnes muligt og passende;

(7) beslutninger i henhold til denne forordning, som pålægger pekuniære forpligtelser, skal kunne håndhæves i overensstemmelse med traktatens artikel 192 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) *Deltagende medlemsstat*: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.

- 2) *National centralbank*: en deltagende medlemsstats centralbank.
- 3) *Foretagender*: private eller offentlige fysiske eller juridiske personer, undtagen offentlige juridiske personer under udøvelse af deres offentlige beføjelser, i en deltagende medlemsstat, hvor disse er genstand for forpligtelser som følge af ECB-forordninger og -beslutninger, og begrebet omfatter filialer eller andre faste lokaliteter i en deltagende medlemsstat, hvis hovedkontor eller hjemsted ligger uden for en deltagende medlemsstat.
- 4) *Overtrædelse*: enhver manglende opfyldelse af en forpligtelse som følge af ECB-forordninger eller -beslutninger.
- 5) *Bøde*: et engangsbeløb, som et foretagende pålægges at betale som sanktion.
- 6) *Tvangsbøde*: et pengebeløb, som et foretagende pålægges at betale over en periode som sanktion i tilfælde af fortsat overtrædelse. Beløbet beregnes for hver overtrædelsesdag efter meddelelse af en beslutning til foretagendet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i denne forordning, som kræver, at overtrædelsen bringes til ophør.
- 7) *Sanktioner*: bøder og tvangsbøder, der pålægges som følge af en overtrædelse.
2. ECB's afgørelse om pålæggelse af en sanktion og dennes art er underlagt proportionalitetsprincippet.
3. ECB tager i påkommende tilfælde hensyn til forholdene i den pågældende sag, f.eks.:
- på den ene side foretagendets gode tro og åbenhed i fortolkningen og opfyldelsen af forpligtelsen som følge af en ECB-forordning eller -beslutning samt den omhu og samarbejdsvilje, som foretagendet har udvist, eller på den anden side eventuelle beviser for overlagt bedrageri fra foretagendets leders side
 - om overtrædelsen har alvorlige konsekvenser
 - gentagelse, hyppighed eller varighed af det pågældende foretagendes overtrædelse
 - foretagendets økonomiske udbytte som følge af overtrædelsen
 - foretagendets økonomiske størrelse, og
 - om andre myndigheder tidligere har pålagt samme foretagende sanktioner på grundlag af de samme oplysninger.
4. Hvis overtrædelsen består i undladelse af at overholde en forpligtelse, fritager pålæggelse af en sanktion ikke foretagendet for at overholde denne, medmindre andet udtrykkeligt angives i den beslutning, der træffes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i denne forordning.

Artikel 2

Sanktioner

1. ECB kan pålægge foretagender bøder og tvangsbøder inden for følgende grænser, medmindre andet er angivet i specifikke forordninger fra Rådet:

- Bøder: Den øvre grænse er 500 000 EUR.
- Tvangsbøder: Den øvre grænse er 10 000 EUR pr. overtrædelsesdag. Tvangsbøder kan pålægges i maksimalt seks måneder, efter at foretagendet har modtaget meddelelse om beslutningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 3

Proceduremæssige regler

1. Beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en overtrædelsesprocedure, træffes af ECB's direktion på eget initiativ eller på grundlag af et forslag herom fra den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis rets-område den påståede overtrædelse har fundet sted. Samme beslutning kan ligeledes træffes på eget initiativ, eller på grundlag af et forslag herom fra ECB, af den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis rets-område den hævdede overtrædelse har fundet sted.

En skriftlig meddelelse om beslutningen om at indlede en overtrædelsesprocedure fremsendes til det pågældende foretagende, den relevante tilsynsmyndighed og den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, eller til ECB. Meddelelsen skal indeholde detaljerende oplysninger om påstandene over for foretagendet og de beviser, der underbygger påstandene. I beslutningen kan det kræves, at den påståede overtrædelse bringes til ophør, og det meddeles det pågældende foretagende, at foretagendet eventuelt vil blive pålagt tvangsbøder.

2. Ved beslutningen kan foretagendet pålægges at underkaste sig en overtrædelsesprocedure. Under gennemførelsen af overtrædelsesproceduren er ECB eller den nationale centralbank berettiget til:

- a) at kræve fremlæggelse af dokumenter
- b) at undersøge foretagendets regnskaber og optegnelser
- c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser, og
- d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

Hvor et foretagende hindrer overtrædelsesproceduren, skal den deltagende medlemsstat, hvori den pågældende lokalitet er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder at sikre ECB eller den nationale centralbank adgang til foretagendets lokalitet med henblik på udøvelse af ovennævnte rettigheder.

3. Det pågældende foretagende har ret til at blive hørt af ECB eller den nationale centralbank. Foretagendet får mindst 30 dage til at fremlægge sit forsvar.

4. ECB's direktion træffer hurtigst muligt efter modtagelse af en meddelelse fra den nationale centralbank, som indleder overtrædelsesproceduren, eller efter høring af den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, en begrundet beslutning om, hvorvidt en foretagende har begået en overtrædelse. I beslutningen angives endvidere den sanktion, der eventuelt pålægges. Beslutningen meddeles det pågældende foretagende skriftligt, og foretagendet oplyses om, at det har ret til at få beslutningen prøvet som anført i stk. 5 nedenfor. Beslutningen meddeles desuden de relevante tilsynsmyndigheder og den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde overtrædelsen har fundet sted.

5. Det pågældende foretagende har ret til at få direktionens beslutning prøvet hos ECB's Styrelsesråd. En sådan anmodning fremsendes inden for 30 dage fra modtagelse af meddelelse om beslutningen og skal indeholde alle underbyggende oplysninger og påstande. En sådan anmodning fremsendes skriftligt til ECB's Styrelsesråd.

6. En beslutning fra ECB's Styrelsesråd efter en anmodning fremsendt i henhold til stk. 5 ovenfor skal omfatte begrundelsen for beslutningen og meddeles skriftligt til det pågældende foretagende, den relevante tilsynsmyndighed for foretagendet og den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde overtrædelsen har fundet sted. I meddelelsen skal foretagendet oplyses om, at det har ret til at få afgørelsen prøvet. Hvis ECB's Styrelsesråd ikke har truffet afgørelse inden for to måneder fra anmodningen, kan det pågældende foretagende i overensstemmelse med traktaten anmode om at få afgørelsen prøvet hos direktionen.

7. Der må ikke håndhæves sanktioner mod foretagendet, før afgørelsen er endelig :

- a) enten efter udløb af den frist på 30 dage, der er nævnt i stk. 5 ovenfor, hvor foretagendet ikke har anmodet om at få beslutningen prøvet hos ECB's Styrelsesråd
- b) eller hvis Styrelsesrådet meddeler foretagendet sin beslutning, eller hvis den periode, der er nævnt i stk. 6, er udløbet, uden at Styrelsesrådet har truffet en beslutning.

8. Indtægter fra sanktioner pålagt af ECB tilfalder ECB.

9. Hvis overtrædelsen udelukkende vedrører en opgave, der påhviler ESCB i medfør af traktaten og statuten, kan der kun indledes overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning, uanset om national lovgivning eller bestemmelser kræver en særskilt procedure. Hvis overtrædelsen desuden vedrører et eller flere områder uden for ESCB's kompetence, er retten til at indlede overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning uafhængig af enhver kompetent national myndigheds ret til at indlede særskilte procedurer vedrørende sådanne områder uden for ESCB's kompetence. Denne bestemmelse gælder for så vidt andet ikke følger af anvendelsen af strafferetten og tilsynsbeføjelserne i de deltagende medlemsstater.

10. Et foretagende skal afholde omkostningerne ved overtrædelsesproceduren, hvis der er truffet beslutning om, at foretagendet har begået en overtrædelse.

Artikel 4
Tidsfrister

1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning udløber et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, først fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder fem år efter overtrædelsen har fundet sted, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse fem år efter at overtrædelsen er bragt til opbør.

2. Retten til at beslutte, hvorvidt der skal pålægges sanktioner i tilfælde af en overtrædelse, som anført i denne forordning, udløber et år efter beslutningen om at indlede proceduren som beskrevet i artikel 3, stk. 1.

3. Retten til at indlede en håndhævelsesprocedure udløber seks måneder efter det tidspunkt, hvorfra afgørelsen kan håndhæves i medfør af artikel 3, stk. 7.

Artikel 5
Domstolsprøvelse

Det Europæiske Fællesskabs Domstol har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 172 anvendte betydning vedrørende endelige beslutninger om sanktioner.

Artikel 6
Almindelige bestemmelser

1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne i andre af Rådets forordninger, som berettiger ECB til at pålægge sanktioner, gælder bestemmelserne i sidstnævnte.

2. Under iagttagelse af de grænser og betingelser, der er fastlagt i denne forordning, kan ECB vedtage forordninger, der nærmere angiver, hvordan sanktioner kan pålægges i overensstemmelse dermed, samt retningslinjer for samordning og harmonisering af procedurerne vedrørende gennemførelse af en overtrædelsesprocedure

Artikel 7
Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Henstilling fra Den Europæiske Centralbank om Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information

(98/C 246/08)

(Forelagt af Den Europæiske Centralbank den 7. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statuten), særligt artikel 5.4,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ECB«),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen, og

i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og i statuttens artikel 42, og

- (1) ECB skal ifølge statuttens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers (i det følgende benævnt »ESCB«) opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder; med henblik på at smidiggøre udførelsen af disse opgaver, som er beskrevet i traktatens artikel 105, og især udøvelsen af den monetære politik, anvendes den statistiske information hovedsagelig til udarbejdelse af aggregerede statistiske oplysninger, hvor de enkelte økonomiske enheders identitet ikke er relevant, men information kan også bruges på de enkelte økonomiske enheders niveau; statuttens artikel 5.2 foreskriver, at de nationale centralbanker i videst muligt omfang skal